

MARX: INFELICITAT I ALIENACIÓ

Marx usa el concepte d'alienació de moltes maneres per referir-se a:

- Les situacions caracteritzades per la desigualtat. Un petit nombre de persones posseeix les fàbriques, etc.; la gran massa dels obrers, no. El qui posseeix la fàbrica no hi treballa – i al revés!
- L'obligació subsegüent dels treballadors de vendre al capitalista el seu temps, energia i aptituds ("força de treball"). Els humans alienats estan "obligats a vendre's voluntàriament".
- La situació de dependència dels obrers forçats a treballar "sota l'autoritat, la coacció i el jou d'un altre home".
- La situació deshumanitzadora en què els beneficis són pel davant de les persones. L'activitat del treballador "pertany a un altre; és la pèrdua d'ell mateix".
- El producte del treballador li és robat: pertany a un altre, es presenta com quelcom aliè, com un poder autònom i contra el treballador.
- El treball dels obrers no fa més que reforçar els qui l'exploten: fa els rics més rics i la societat més consumista. Com més treballen els obrers més reforcen el poder que els oprimeix. Els obrers esdevenen elements del sistema i rajoles del mur.
- Les persones viuen aïllades i "estranyades" entre sí. Veuen els altres com a rivals en la lluita pels recursos escassos.
- I a més, les persones es veuen convertides en robots o en goril·les domesticats. No poden desenvolupar el seu potencial humà.

Com a conseqüència de l'alienació, les persones sovint se senten:

**Empetitides
Aïllades
Atrapades
Frustrades
Confuses
Estafades
Utilitzades
Emprenyades
Arrogants
Agressives
Esgotades
Cíniques
Deprimides
Apàtiques**

I en una sola paraula:

www.alcoberro.info

Alienades!!!!

L'alienació no és ni volguda (ningú no desitja ser viure dissortadament), ni conscient (no ens adonem de fins a quin extrem vivim una existència miserable, fins i tot malgrat tenir diners). Però encara hi ha un fet més important: tampoc no és necessària (podríem intentar canviar el món, fer-lo més fraternal i més just). Senzillament viure en una situació que podem descriure com a "alienant" és la conseqüència inevitable d'una estructura econòmica que no ens considera subjectes sinó 'coses', eines...

Si us trobeu en aquesta situació, qualsevol marxista us farà una recomanació molt clara: analitzeu la realitat, intenteu comprendre les causes objectives de la vostra situació (sense deixar-vos moure per subjectivismes ni emocions), organitzeu-vos i lluiteu per canviar les coses.

Però la denúncia marxista de l'alienació pot plantejar qüestions:

1. **¿Era víctima Marx d'una retòrica romàntica que idealitza la situació de l'obrer, presentant-lo com a víctima dissortada quan, en realitat els obrers també s'aprofiten de l'explotació dels països del Sud?**
2. **¿Estan alienats avui els obrers quan tenen (al menys a Occident) vacances, oci, ingressos alts i millors condicions laborals?**
3. **¿Està alienat també un aturat que no treballa i viu del pressupost de l'Estat (és a dir, s'aprofita dels impostos que paguem entre tots)?**
4. **¿Infravalora Marx les satisfaccions que pugui tenir una persona en la seva vida no-laboral, amb la família, els amics o simplement veient la televisió, etc.?**